
Francisco de Aldana

Autor:

Data de publicació: 26-12-2011

**Pienso torcer de la común carrera
que sigue el vulgo y caminar derecho
jornada de mi patria verdadera;**

**entrarme en el secreto de mi pecho
y platicar en él mi interior hombre,
dó va, dó está, si vive, o qué se ha hecho.**

**Y porque vano error más no me asombre,
en algún alto y solitario nido
pienso enterrar mi ser, mi vida y nombre**

**y, como si no hubiera acá nacido,
estarme allá, cual Eco, replicando
al dulce son de Dios, del alma oído.**

Francesc d'Aldana (Mallorca, 1537 - Kasr al-Kabir (Marroc), 4 d'agost de 1578) fou un militar espanyol i un dels més importants poetes en llengua castellana del segle XVI, en la segona fase del Renaixement espanyol.

Taula de continguts

- 1 Vida i obres
- 2 Carrera militar
- 3 Obres

- 3.1 Sonets
- 3.2 Poesies

- 4 Vegeu també
- 5 Bibliografia
- 6 Enllaços externs

Vida i obres

Va néixer a Mallorca el 1537. La seva joventut la va passar a Florència, entregat a l'estudi de les llengües clàssiques i dels autors de l'antiguitat, dels que va arribar a ser un bon coneixedor, és un dels representants del neoplatonisme en

la poesia espanyola. Com a poeta va ser tan lloat en la seva època que el van anomenar el Diví .

El seu germà Cosme va editar en dues parts (Milà, 1589; Madrid, 1591) allò que va poder trobar de la seva obra, en la que destaquen en particular els sonets on revela el seu desengany i disgust per la vida militar que portava i expressa el seu desig de retirar-se a una vida contemplativa en soledat i en contacte amb la natura. També són importants una Faula de Faetonte en hendecasil·labs blancs, la molt original Canción a Cristo crucificado i l'extraordinària Epístola a Arias Montano sobre la contemplación de Dios y los requisitos della (1577), en tercets encadenats, d'inspiració neoplatònica, que ha passat a totes les antologies de poesia en castellà com a obra clàssica per contingut i estil:

Pienso torcer de la común carreraque sigue el vulgo y caminar derechojornada de mi patria verdadera;
entrarme en el secreto de mi pechoy platicar en él mi interior hombre,dó va, dó está, si vive, o qué se ha hecho.

Y porque vano error más no me asombre,en algún alto y solitario nidopienso enterrar mi ser, mi vida y nombre
y, como si no hubiera acá nacido,estarme allá, cual Eco, replicandoal dulce son de Dios, del alma oído.
Admirat per Francisco de Quevedo, que va intentar editar les seves obres el segle XVII per combatre el llenguatge culterà, Cervantes l'esmenta al costat de Boscà i de Garcilaso i va ser reverenciat per poetes de la Generació del 27 com Luis Cernuda.

Carrera militar

Es va consagrar a la carrera militar, que no va trigar gaire a detestar anhelant la vida contemplativa. Va combatre com a capità a la batalla de Sant Quintí i, arribant a general d'artilleria, als Països Baixos espanyols al servei de Fernando Álvarez de Toledo y Pimentel, el duc d'Alba, i durant el Setge de Haarlem, va ser ferit en un peu per un tret d'arcabús.

Va residir a la cort dels Mèdics a Florència, on va concloure la seva formació. Enviat per Felip II de Castella al servei de Sebastià I de Portugal, va morir lluitant contra els musulmans a la Batalla de Kasr al-Kabir, encara que havia desaconsellat aquesta empresa.

Obres Sonets

Al cielo

Alma Venus gentil, que al tierno arquero
¿Cuál es la causa, mi Damón, que estando
Cuál nunca osó mortal tan alto el vuelo
El ímpetu cruel de mi destino
Es tanto el bien que derramó en mi seno
Galanio, tú sabrás que esotro día
Hase movido, dama, una pasión
Mil veces callo que romper deseo
Mil veces digo, entre los brazos puesto
Otro aquí no se ve que, frente a frente
Por un bofetón dado a una dama
Reconocimiento de la vanidad del mundo

Poesies

Carta para Arias Montano (també coneguda com a Epístola a Arias Montano)
Pocos tercetos escritos a un amigo

Vegeu també

Francesc Vicent Garcia i Torres
Francisco de Quevedo

Bibliografia

A la soledad de nuestra Señora la Madre de Dios. Ms. Madrid, Biblioteca Nacional, 2058, fol. 138r-141v.
Canción a la Soledad de la Madre de Dios y Soneto al Sepulcro de Nuestro Señor. Edic. de B. J. Gallardo. En: Ensayo d'una biblioteca española de libros raros y curiosos. Madrid: s.n., 1863, Vol. I, cols. 129-131.
Epistolario poético completo. Noticia preliminar por A. Rodríguez Moñino. Edic. de 500 ejemplares numerados. Badajoz: Diputación Provincial. Instituto de Servicios Culturales (Madrid, Graf. Ugina), 1946, 126 p.

Poesías Castellanas Completas. Edic. de José Lara Garrido, Cátedra, Letras Hispánicas, Madrid, 1985.

The following is the Romance vernacular part in its original manuscript form and a close transcription (with minimal editing):

Scan of the text Close transcription

Pro dõ amur & p???ian poblo & nrõ cõmun
?aluament. di?t di e/in auant. inquantd??
?auir & podir medunat. ?i?aluarraieo.
ci?t meonfradre karlo. & in a? iudha.
& in cad huna co?a. ?ic? om p dreit son
fradra ?aluar di?t. Ino quid il mialtre
?i faz&. Et abludher nul plaid n?quã
prindrai qui meon uol ci?t meon fradre
karle indamno?it.

See also

Treaty of Verdun
Carolingian dynasty
Cantinella de Santa Eulàlia

Enllaços externs

Vegeu texts en català sobre Francesc d'Aldana a Viquitexts, la biblioteca lliure.

